

STRATEGIA ŻEROWANIA KORMORANA

ROBERT GWIAZDA

Młode kormorany na gnieździe
fot. Robert Gwiazda

Kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* znacznie zwiększył liczebność w całej Europie i jest uważany za gatunek konfliktowy, ponieważ żywi się rybami. To wyjątkowy ptak, potrafiący latać na odległe żerowiska i świetnie nurkować. Nasze badania pokazują, że jest bardzo sprawnym drapieżnikiem, potrafiącym polować gromadnie, a jego dieta zmienia się w ciągu roku.

Poznanie strategii żerowania kormorana czarnego jest ważne z poznawczego i praktycznego aspektu. W południowej Polsce kormorany żerują głównie na stawach rybnych i zbiornikach zaporowych, a pokarmem są głównie płocie *Rutilus ru-*

Publikacje naukowe:

www.iop.krakow.pl/pobierz-publicacje,182

<https://link.springer.com/article/10.1007/s10750-012-1186-x>

<https://bioone.org/journals/ardea/volume-109/issue-3/arde.v109i2.a21/Studies-of-Food-Ecology-of-Great-Cormorant-Phalacrocorax-carbo-in/10.5253/arde.v109i2.a21.short>

tilus i okonie *Perca fluviatilis* o długości od 3 do 35 cm. Kormoran może mieć dylemat, czy polować na mniejsze ryby, których musi upolować więcej, czy polować na większe ryby, których potrzeba zjeść mniej.

Ważnym czynnikiem wpływającym na strategię żerowania może być dostępność ryb. Jest ona zależna od zagęszczenia ryb, ale także prędkości ich ucieczki. Prędkość ryb w dużej mierze zależy od ich długości, a także od temperatury wody. Skoro w niższej temperaturze wody prędkość ryb jest mniejsza niż w wyższej, można było oczekiwać, że jesienią w pokarmie kormorana będzie więcej ryb większych niż latem. Rzeczywiście stwierdzono jesienną zmianę w diecie kormorana co do gatunku i wielkości ryb, jednak wynikała ona ze zmiany liczebności poszczególnych klas wielkości i liczebności poszczególnych gatunków, a nie temperatury wody.

Mało zbadanym czynnikiem żerowania jest mętność wody. W warunkach zbiorników wodnych w południowej Polsce przejrzystość wody nie wpływała na wielkość ofiar. Badania pokazały, że kormorany żerowały liczniej w strefach zbiornika o większej przejrzystości wody. Potencjalne ofiary mogą być szybciej wyszukiwane w tych strefach ze względu na wykrywanie z większych odległości.

Robert Gwiazda

gwiazda@iop.krakow.pl

Zakład Biologii Wód im. Karola Starmacha

Instytut Ochrony Przyrody PAN

al. Adama Mickiewicza 33, 31-120 Kraków